ANUL III. — Nr. 785.

EDIŢIA A DOUA

SÂMBĂTĂ, 30 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale.
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Şése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi
la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserţiunile şi Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 29 Martie 1891

MESERIA DE ALEGETOR

In timpul campanieĭ electorale, cine-va are ocaziunea de a asista la fel de fel de lucrurĭ, carĭ de carĭ maĭ curioase şi maĭ neobicĭnuite.

In acest timp se îndeplineşte vorba: ceĭ dintâĭ sunt ceĭ de pe urmă şi ceĭ de pe urmă ceĭ dintâĭ.

Foştiĭ preşedinţĭ de consiliŭ, foştĭ şi actualĭ miniştri, alţĭ înalţĭ demnitarĭ aĭ Statuluĭ, în sfîrşit tot ce a fost vr'o dată ceva, tot ce aspiră saŭ pofteşte să ajungă ceva, toţĭ devin umiliţĭ şi plecaţĭ; iar mahalagii chiaburĭ, precupeţiĭ şi maĭ cu seamă cârciumariĭ devin stăpâniĭ situaţieĭ.

Ceĭ dintâĭ umblă cu rugămintĭ, cu făgăduelĭ, chiar cu banĭ; ceĭ din urmă, pentru a îmbuna pe toţĭ şi a nu se strica cu nimenĭ, făgăduiesc tuturor candidaţilor voturile lor, pentru ca la urma urmeĭ să pue în plic buletinul care le-a fost înmânat de vr'un agent electoral dibaciŭ şi prietin.

Aşa se întîmplă cu toţĭ alegĕtoriĭ mărginaşĭ, fie eĭ oamenĭ cu stare —cum sunt mulţĭ carĭ poartă pantalonĭ creţĭ şi aŭ proprietăţĭ marĭ saŭ avere multă—fie mahalagiĭ săracĭ, carĭ trăesc de azĭ pe mâine din munca lor.

Acest fel de alegĕtorĭ, când nu aŭ vr'un prietin eşit din rîndurile lor pentru a intra în acele ale politicianilor de meserie, nu se înregimentează în nicĭ un partid. Cârciumariĭ însă, carĭ toţĭ fac politică, îşĭ împart credinţele după cum bate vîntul.

Din cauza acesteĭ speciĭ de alegĕtorĭ, carĭ daŭ un contigent însemnat la toate colegiile, rezultatul alegerilor este maĭ tot-d'auna îndoelnic şi stăpânirea e maĭ sigură de succes.

Aceiaşĭ alegĕtorĭ, carĭ azĭ duc în triumf pe un candidat şi 'ĭ daŭ toate voturile lor, mâine îl huiduesc şi 'l alungă, dacă nu 'l bat chiar.

Aceasta nu din cauză că candidatul în chestiune a pierdut ceva din valoarea sa, orĭ pentru că şĭ-a renegat credinţele.

Lucrurile acestea, pe carĭ de altfel candidaţiĭ vechilor partide (junimiştiĭ *y compris*) nu pun nicĭ un preţ, — căcĭ nu le aŭ, — sunt tot aşa de străine şi alegĕtorilor din clasa arătată; dar pricina, pentru care dispoziţia aceasta faţă cu candidaţiĭ se schimbă, este progresul pe care 'l face pe an ce trece ideia că a fi alegĕtor este o profesiune, o meserie, care trebue să renteze şi acel candidat e agreat, care poate cheltui maĭ mulţĭ banĭ.

Când vor citi rîndurile acestea, oportuniştiĭ de toate neamurile vor sări în sus şi de necaz şi de bucurie şi vor exclama:

Cum poate să fie cine-va aşa de nepractic ca ceĭ de la „Adevĕrul“? *Unde s'a maĭ pomenit ca un ziar respândit şi aĭ căruĭ conducĕtorĭ candidează în alegerile actuale, să aibă imprudenţa de a spune ast-fel de adevĕrurĭ tocmaĭ pe timpul campanieĭ electorale? Dar, în definitiv, nouă ne pare bine de lipsa de experienţă a candidaţilor republicanĭ; îĭ vom învinge maĭ uşor citind alegĕtorilor rîndurile de maĭ sus.*

Pe noĭ puţin ne îngrijeşte părerea şi atitudinea ce vor avea oportuniştiĭ vechĭ şi noĭ. Când avem un adevĕr pe inimă, noĭ îl spunem fără sfială, convinşĭ că, odată bine înţeleşĭ, nu vom putea fi desaprobaţĭ.

Ştiţĭ pentru ce am vorbit de toate acestea? Pentru că am vĕzut maĭ ales în timpul campanieĭ de acum punêndu-se mare preţ pe averea candidaţilor guvernamentalĭ, când pe valoarea lor personală, pe purtarea lor politică nu se dă douĕ parale.

Privițĭ ce se petrece la Galaţĭ: D. Gogu Robescu, împuternicitul D-luĭ Lascar Catargiu, a pus candidaţĭ liberalĭ-conservatorĭ (?) pe oamenĭ ca D. Butculescu şi Aristid Papadopol, pentru că aŭ banĭ şi sunt dispuşĭ să cheltuiască mult pentru a cumpĕra voturĭ.

Din cauză că D. Butculescu umblă din cârciumă în cârciumă, pupând mâinile jupâneselor, îmbrăţişând pe toţĭ şi chefuind cu toţĭ; din cauză că D-sa a cumpĕrat haine unuia şi a dat banĭ altora, s'a rĕspândit în populaţia electorală semi-şi incultă vestea că voturile se plătesc cu banĭ.

Şi am putut să auzim dialogurĭ ca acestea:

— Cu cine votezĭ, neică Vasile?

— Ştiŭ şi eŭ?—Vezĭ, am nişte datoriĭ de plătit şi nu'mĭ daŭ pace şi am auzit că uniĭ dintre ciocoiĭ carĭ ne cer voturile, daŭ câte ceva. Să pot apuca şi eŭ cu ce să'mĭ plătesc datoriile... am cincĭ alegĕtorĭ în familie...

— Bine, neică, să căutăm să facem vr'un rost pe la Don... Butculescu....

— Dar oare dă?

— Păĭ cum? Lu Ţîru i-a cumpĕrat un rînd de haine, luĭ cutare i-a dat un napalion....

De altă parte, directorul nostru, când a venit să 'şĭ pue candidatura la Iaşĭ, a fost întrebat de un politician frecat în alegerĭ:

— Aĭ parale multe? Te alegĭ. Dacă nu, nicĭ să nu 'ţĭ puĭ candidatura.

Cu toate acestea, şi la Galaţĭ, şi la Iaşĭ noĭ ne-am pus candidaturile fără banĭ şi, cu toate că politicianiĭ vechĭ aŭ creat meseria de alegĕtor, noĭ vom face tot posibilul pentru a demasca pe ceĭ carĭ umblă cu banĭ după voturĭ şi ne vom sili să scoatem pe alegĕtorĭ din calea pe care îĭ îndreaptă politicianiĭ de specia D-luĭ Gogu Robescu.

Cumpĕrătoriĭ de conştiinţe la carantină!

Sc.

TELEGRAME

VIENA, 28 Martie. — După *Noua Presă* cercurile financiare asigură că negocierile guvernuluĭ rus cu casa Rotschild din Paris aŭ isbutit şi că s'a încheiat un tratat pentru o emisiune.

ROMA, 28 Martie. — Vaporul „Carlston“ s'a ciocnit azĭ noapte lângă capul Pasero cu „Balancela Mesinesa Fortuna“ încărcată cu cărbunĭ; un matelot şi un muciu s'a înecat.

BELGRAD, 28 Martie. — Sesiunea Skupcineĭ s'a prelungit; ea se va închide sĕptămâna viitoare.

Regentul Belimarcovicĭ a dat ordinul să se sune alarma în garnizoana din Belgrad, fără ca să înştiinţeze pe ministrul de resbel.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, primministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Modificarea legeĭ electorale Belgiane

BRUXEL, 28 Martie. — Secţia centrală a Camereĭ a adoptat cu unanimitate ca minimum al etăţiĭ care să dea dreptul la vot, acela de 25 anĭ; ea a adus censul la 10 francĭ; cea maĭ mare parte din membriĭ secţieĭ sunt de acord pentru a cere ca alegĕtorul să aibă căsnicia luĭ.

O lungă discuţiune s'a ivit asupra cestiuneĭ de a şti dacă trebue să se adaoge vr'o restricţiune oare-care de capacitate. Discuţiunea va continua.

Alegerile de delegaţĭ

Numĕrul de delegaţĭ pe care 'ĭ dă Capitala aŭ fost aleşĭ erĭ de poliţiile Comunale şi administrative cu 3640 voturĭ, dintre care 3000 cel puţin sergenţĭ de oraş, măturătorĭ, pietrarĭ, căruţaşĭ d'aĭ primărieĭ, iar restul duşĭ de dindărăt de agenţĭ.

La Roman Socialiştiĭ aŭ reuşit cu 154 voturĭ contra 54 ale administraţieĭ.

La Ploieştĭ, Slatina şi Vasluiŭ a reuşit opoziţia, iar încolo Zapcii şi Poliţaii.

Dacă s'ar fi făcut alegerea delegaţilor în zi de serbătoare când muncitoriĭ eraŭ acasă, de sigur că am fi avut fie-care să înregistrăm şi alte izbânzĭ ale opoziţieĭ, dar ce vreţĭ, guvernul a ştiut cum trebue potrivite lucrurile.

La R. Sărat s'aŭ prezentat douĕ liste, una lista Oroveanu şi una lista junimistă, susţinută de fostul Prefect Ciurea; lupta a fost mare; a reuşit lista Oroveanu cu 256 voturĭ, iar lista junimistă a întrunit 83 voturĭ.

SPORIREA ARMATEI RUSEŞTI

Gazeta de Colonia află din Petersburg că în dosul mĕsuriĭ în aparenţă inofesivă de denumirĭ noĭ date unor regimente, se ascunde o sporire a efectivuluĭ forţelor ruseştĭ.

12 batalioane de ale rezerveĭ ar fi fost transformate în atâtea regimente cu două batalioane.

Zolvereinul nemţesc contra Franţeĭ

PARIS, 28 Martie. — *Liberté* vorbind de ştirile privitoare la un pretins Zolverein, care s'ar fi stabilit în contra Franţeĭ, avertisează din noŭ corpurile legislative de primejdiile protecţionismuluĭ, care ar izola Franţa economiceşte şi ĭ-ar crea o poziţiune politică din cele maĭ grele.

Ce se petrece în Bulgaria

Svoboda din Sofia află din sorginte sigură că guvernul sêrb a declarat că e dispus a urmări pe toţĭ indiviziĭ carĭ, folosindu-se de libera lor şedere în Serbia, se silesc a urzi comploturĭ în potriva Bulgarieĭ, adăogând că dacă din întîmplare asasiniĭ D-luĭ Belceff ar căuta adăpost în Serbia, el ar pune autorităţile şi poliţia sa la dispoziţia guvernuluĭ bulgar pentru arestarea lor. Această ştire nu poate de cât să ne bucure. „Svoboda“ maĭ zice: Ne bucurăm când vedem că guvernul sêrb e gata a se face folositor guvernuluĭ nostru; prin acest fapt el face să se revadă simţimintele sale pacinice. Dacă această declaraţiune este adevĕrată, Serbia se poate încredinţa că are în naţiunea bulgară una din cele maĭ bune prietene. Nu maĭ încape îndoială — odată declaraţiunea sa făcută—că guvernul sêrb se va ţine de cuvînt şi ne va acorda concursul sĕŭ împiedicând pe emigraţiĭ carĭ se află în Serbia de a urzi comploturĭ şi de a organiza bande.

—:-:—

O mare emoţiune s'a produs în cercurile emigraţiuneĭ bulgare din cauza unuĭ anunţ venit din Sofia prin care se arată că guvernul a trimis agenţĭ la Belgrad, ca, asistaţĭ de ceĭ carĭ îĭ întreţine Austro-Ungaria, să strîngă pe toţĭ emigranţiĭ şi să oprească pe ceĭ carĭ vor încerca să facă un pas afară din Serbia. Orĭ-ce refugiat bulgar, arestat în asemenea condiţiunĭ, va fi trimis spre Vidin saŭ Lom-Palank.

—:-:—

Tagblatt din Viena află din Sofia că guvernul s'ar fi adresat autorităţilor ruseştĭ rugându-le să aresteze pe asasiniĭ ministruluĭ Belceff, carĭ s'aŭ refugiat pe teritoriul rusesc. Bulgaria se sprijină pe faptul că Rusia a cerut din partea sa expulsarea unor persoane bănuite de nihiliştĭ, de şi acestea nu aŭ dat nicĭ un motiv de bănuială, din contră ele câştigaŭ viaţa lor într'un mod cinstit. Cu cel maĭ mare cuvênt e drept ca Rusia să predea pe criminaliĭ carĭ fac omorurĭ pe stradă.

Din Bucovina

In una din corespondenţele mele, vorbind de domeniul Rădăuţilor şi de liceul din Suceava, am arătat cum stăpânitoriĭ noştri înţeleg misiunea lor civilizatoare faţă de un popor capabil şi credincios, precum sunt Româniĭ bucovinenĭ. Eĭ ne despoaie de avutul nostru şi, când este vorba de noĭ, îşĭ bat joc de cele maĭ elementare principiĭ de drept şi de umanitate. Reiaŭ firul de acolo de unde l'am întrerupt.

După statu-quo din 1777 şi chiar după legile de la 1867 Austria este obligată a întreţine din mijloacele statuluĭ atâtea şcolĭ şi institute, câte ne sunt de nevoie pentru cultura noastră naţională. Însă Austria nu numaĭ că nu 'şĭ împlineşte datoria, dar *ea zădărniceşte prin mijloacele maĭ meschine ca noĭ să avem institute de cultură naţională* **chiar din mijloacele noastre particulare.** Şi în privinţa aceasta stăm maĭ rĕŭ ca Româniĭ din Transilvania, *căcĭ pe noĭ, reduşĭ cu numĕrul la o minoritate, stăpâniĭ noştri ne silesc cu tertipurĭ de adevĕraţĭ şarlatanĭ de a ţine cu baniĭ noştri şcolĭ pentru duşmaniĭ noştri, pentru Evreĭ şi Leşĭ.*

Acum să trecem la cel-l'alt institut secundar, întreţinut tot din fondul nostru bisericesc, la liceul real din Cernăuţĭ. Această şcoală se înfiinţă cu câţĭ-va anĭ în urma celeĭ din Suceava şi tot cu aceleaşĭ condiţiunĭ, adică fondul bisericesc să plătească şi limba de propunere să fie cea germană până ce vor fi profesorĭ românĭ titraţĭ pentru ca să se facă cursurile în limba română. Însă aicĭ guvernul înadins vîrî comunitatea israelită ca să participe la cheltuelĭ cu câte 500 florinĭ pe an!

In zadar Româniĭ maĭ independenţĭ protestară şi cerură ca maĭ întâĭ să se îngrijască de profesorĭ românĭ titraţĭ şi de cărţĭ didactice române şi apoĭ să se înceapă şcoala. S'aŭ trimis tinerĭ românĭ la Universitate, ca şi pentru Suceava, şi proforma s'a instituit şi o comisiune pentru prelucrarea de cărţĭ româneştĭ. Astăzĭ avem profesorĭ şi comisiunea a rĕmas numaĭ o formalitate. Iar şcoala reală din Cernăuţĭ după o existenţă de maĭ bine de 27 anĭ, numĕră pe *lângă 500 elevĭ strĕinĭ, maĭ ales Evreĭ şi Leşĭ din Galiţia, numaĭ 12 elevĭ românĭ şi între obiecte limba română este numaĭ tolerată.*

Şi cauza? Româniĭ fiind săracĭ nicĭ n'aŭ la ce să-şĭ dea copiĭ la şcoală, care nu le asigură avantage imediate. Ca să aĭ existenţă sigură pe lângă această şcoală îţĭ maĭ trebue şi studiĭ politehnice. Negreşit, că şi cu studiile şcoliĭ reale poţĭ găsi ocupaţiĭ, la drumul de fier, la administraţia domeniilor fonduluĭ bisericesc, pe la stabilimente de industrie, etc. Însă de la toate acestea Româniĭ sunt sistematic înlăturaţĭ.

Şcoala aceasta costă pe fond maĭ bine de 50.000 florinĭ pe an, iar numĕrul şcolarilor Românĭ a variat între 7—30!

Dacă numaĭ o parte din ceĭ 50.000 florinĭ se întrebuinţa pentru burse pentru studiĭ speciale tehnice şi reale, ce sumă de oamenĭ în aceste ramure n'am avea astă-zĭ, şi încă maĭ rĕmânea din banĭ pentru şcoalele săteştĭ, care se află în starea cea maĭ ticăloasă!

Însă fondul nostru bisericesc nu se întrebuinţează pentru cultura românească, ci el, cum am maĭ spus, servă pentru distrugerea neamuluĭ românesc din Bucovina.

Dar maĭ avem un aşa numit institut de cultură românească, facultatea de teologie din Cernăuţĭ. Însă aceasta servă numaĭ pentru recrutarea şi creşterea preoţilor trebuitorĭ să se facă în limba germană sub cuvênt, *că acele cursurĭ le pot frecuenta şi studenţiĭ de pe la alte facultăţĭ!* Ba în principiŭ există un decret împĕrătesc, prin care sĕ prevede, că toate cursurile de mult lăudata noastră facultate de teologie să se facă în limba germană. Decretul nu s'a pus însă în aplicare; dar atârnă deasupra ortodoxeĭ facultăţĭ ca sabia luĭ Damocles, întocmaĭ cum aceiaşĭ sabie atârnă deasupra Dunăriĭ D-voastre.

Şi să zicĭ că Nemţiĭ noştri nu sunt cinstiţĭ; şi să zicĭ că Româniĭ noştri nu sunt cuminţĭ!

Dar atâta nu e de ajuns. Bine zice proverbul cosmopolit: „mâncând îţĭ vine poftă.“ Acum 16 anĭ prea graţiosul nostru împĕrat nu a pregetat de a emite un prea înalt ordin, prin care să se plătească pe fie-care an din fondul nostru bisericesc *pentru ajutorarea şcoalelor* **fără deosebire de confesiune,**.... şi aleşiĭ poporuluĭ nostru se sbuciumă de zece anĭ, ca stăpâniĭ să se îndure şi să acorde din fondul bisericesc înfiinţarea unuĭ internat de fete românesc, — şi stăpânitoriĭ nu se îndură, pentru că nu sunt banĭ şi pentru că... pentru.... că.... fetele ar putea să îndrăznească a vorbi şi a simţi româneşte!!!

Românilor noştri, bunĭ din fire, li s'a descântat cu descânticul umanităţiĭ şi li s'a tot sugerat cu fraze „fără deosebire de naţionalitate şi confesiune,“ — când vorba a fost din punga lor. Aşa, ca să ating numaĭ un caz de acest fel, acum 50 de anĭ comunele şi proprietariĭ românĭ aŭ contribuit sume foarte marĭ pentru un fond pentru burse, care acum poartă numele de fondul „Franz-Iosif.“ Când din acest fond se împart burse, din 10 bursierĭ vine abia unul pe un fiŭ de român, şi s'acesta din anumite consideraţiĭ de serviciĭ aduse saŭ de adus cauzeĭ streinuluĭ.

Aşa veneticiĭ, veniţĭ goĭ şi desculţĭ, în loc să fie maĭ modeştĭ şi să contribue şi eĭ la interesele ţăriĭ istorice, eĭ bătându-şĭ joc de tot ce avem maĭ scump, ne scot pe faţă din moşia şi casa noastră!

Incă maĭ aveam zis şi voiŭ continua.

Suceveanu

CUMPĂRAREA VOTURILOR

Toată lumea ştie că ţara întreagă astăzĭ e pusă la mezat: Orĭ-cine are voturĭ, are drept a cere orĭ-ce funcţiunĭ şi — nu i se refuză.

La Galaţĭ s'a înlocuit un eminent procuror de Curte D. Bossie cu D. N. Constantiniu, *care are vr'o douĕ voturĭ în colegiul întâĭ.*

Această numire tocmaĭ în ajunul alegerilor a făcut mult rĕŭ chiar în tabăra guvernamentală.

Asemenea numirĭ se fac în toată ţara, se fac şi în Galaţĭ în toate zilele.

Nu despre aceste voim să vorbim, de şi ele merită a fi stigmatizate de toată suflarea românească cinstită; voim să vorbim de o faptă încă nepomenită în analele uneĭ ţărĭ.

Am comunicat lectorilor noştri că un profesor suplinitor de la seminarul din Galaţĭ a *maltratat* şi *înjurat* pe elevĭ până ce aceştia, ne maĭ putênd suferi, s'aŭ revoltat şi în schimbul bătăilor primite aŭ tras şi eĭ onorabiluluĭ lor profesor Theodor Iulian o straşnică bătaie.

Toţĭ profesoriĭ certifică şi desaprobă reaua şi grosiera purtare a luĭ Iulian; dar D. Ministru al instrucţiuneĭ publice, D. Gh. D. Theodorescu găsi de cuviinţă a resplăti pe D. Th. Iulian, permutându'l la divizionara de la liceŭ cu o leafă de *300* în loc de *200*, ce avea la seminar . . . Şi ştiţĭ de ce? Fiind-că D. Iulian are *un vot* în Colegiul al II-lea!

Dar permutându'l la liceŭ a lovit în D. Ghindaru, pe care l'a retrogradat de la 300, la 200, permutându'l la seminar.

D-nu Ghindaru reclamă; are dreptate. D-nu ministru recunoaşte că dreptate are; dar.... cum să împace şi capra şi varza? D-nu Ghindaru pe lângă dreptate maĭ are şi *două voturĭ în colegiul I-iŭ.*

D-nu ministru G. D. Theodorescu, ca un al doilea Alexandru Machedon, tăiă nodul gordian ast-fel:

Zilele trecute a dat ordin directoruluĭ liceuluĭ ca să reţină din leafa Domnuluĭ Th. Iulian în fie-care lună **43 leĭ**, *şi să 'ĭ predea D-luĭ Ghindaru ca despăgubire, pentru că pe nedrept a fost permutat la seminar cu o leafă maĭ mică!*

O asemenea faptă, o asemenea călcare făţişă de lege nu s'a pomenit nicĭ într'o ţară din lume; nimenĭ n'a îndrăsnit să o comită, nicĭ la noĭ până la puritanul ministru Theodorescu!

Comitetul general de Caritate

Conform rezoluţiuneĭ luate în şedinţa de la 22 a. c., Principele Gr. Bibescu a dispus să se înmâneze I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat suma de leĭ 5.546, care maĭ rĕmăsese disponibilă, în urma ajutoruluĭ de 3000 leĭ trimişĭ la Bêrlad, a perdereĭ urmate cu vênzarea titlurilor, a cheltuelilor de publicaţie prin *Monitor* şi altor cheltuelĭ.

I. P. S. S. Mitropolitul primat a binevoit să rĕspundă Principeluĭ arătându-ĭ mulţumirile sale prin următoarea scrisoare:

Bucureştĭ, 27 Martie 1891.

Cu deosibită mulţumire am primit suma de leĭ 5.546, rest de care a maĭ dispus „Comitetul general de caritate" *instituit sub nobilele auspiciĭ ale Domnieĭ-voastre.*

Măgulit de interesul ce şi cu această ocazie aţĭ dovedit că purtaţĭ instituţiunilor de bine-facere, şi în special pentru desvoltarea acestuĭ Comitet, menit a alina suferinţele victimelor incendiuluĭ şi inundaţiuneĭ 'mĭ îndeplinesc, Principe, plăcuta datorie a exprima, în numele nenorociţilor, recunoştinţa membrilor „Comitetuluĭ general de caritate," *şi în particular D-voastre, cu care ocazie vĕ rog să primiţĭ şi archiereasca mea bine-cuvêntare.*

Preşedinte, **† Iosif, Mitropolit Primat.**

Navigaţia pe Dunăre

VIENA, 28 Martie. — Camera de Comerţ din Viena a adoptat cu unamitate proiectul de petiţiune de adresat ministruluĭ de comerţ şi care se pronunţă în contra uneĭ înţelegerĭ eventuale cu societatea Gagarine pentru transporturile Dunăreĭ de jos de la Galaţĭ şi marea Neagră până la Odesa şi Battum.

Petiţia arată motive comerciale şi politice şi cere să se lase aceste două liniĭ societăţiĭ austriace a Dunăreĭ, gata să o subvenţioneze dacă este nevoie de aceasta.

Funcţionarii Casei Pensiunilor

Sunt numiţĭ, pe ziua de 1 Aprilie 1891, în serviciul pensiunilor civile şi eclesiastice, trecut sub administraţia ministeruluĭ de finance, conform legeĭ din 10 Maĭ 1890:

D. Dimitrie Pancu, actual ţiitor de registre la comitetul caseĭ pensiunilor, în funcţiunea de cap al biurouluĭ pensiunilor.

D. Pandele Michăescu, ajutor casier la casa pensiunilor, în funcţiunea de ajutor la casieria centrală.

D. Dimitrie Ionescu, actual ţiitor de registre la fabrica de timbre, în funcţiunea de comptabil la biuroul pensiunilor.

D. Oton M. Bratianu, actual ajutor al şefuluĭ ordonanţărilor la comitetul pensiunilor, în funcţiunea de ţiitor de registre.

D. I. O. Tănăsescu, fost şef de biuroŭ la primăria Capitaleĭ, în funcţiunea de ţiitor de registre.

D. Leonida A. Penescu, actual verificator la comitetul pensiunilor, în funcţiunea de verificator.

D. Ioan G. Teodorescu, actual copist la comitetul pensiunilor, în funcţiunea de verificator.

D. T. Constantinescu, actual verificator gradul II-lea în direcţiunea comptabilităţeĭ generale, în funcţiunea de verificator.

D. Dimitrie Nicoreanu, actual copist la comitetul pensiunilor, în funcţiunea de archivar.

ŞTIRI ELECTORALE

O! tempora! O! mores! s'ar putea esclama de toţĭ aceia carĭ trăesc sub cerul oraşuluĭ... Călăraşĭ. In nicĭ o parte, ca în acel oraş, nu s'aŭ ivit puzderiĭ de partide maĭ numeroase, maĭ cinice şi maĭ ridicule. Şi între toate aceste partide nicĭ o umbră de principiĭ, de programe; ci numaĭ o ferocitate sĕlbatică de a se sfîşia unele pe altele.

Grozave tragediĭ se vor petrece în zilele de alegerĭ pe acolo!

—✠—

Din iniţiativa liberalilor din Slatina, se va pune candidatura D-luĭ Gheorghe Chiţu la colegiul al III-lea.

—✠—

Conservatoriĭ din Prahova, neisbutind a face o alianţă cu liberaliĭ, şĭ-aŭ alcătuit o listă aparte. Această ştire ne-o aduce ziarul *Telegraful Român.*

—✠—

In Botoşanĭ alianţele se fac maĭ lesne: grupul constituţional cu cel liberal, formând următoarea listă:

Colegiul I-iŭ: P. Carp, G. Hermeziu, Ioan Goilav.

Colegiul al II-lea: Const. Gheleme, Const. Bobeica, Ioan Miclescu.

Candidat pentru colegiul al III-lea nu s'a hotărît încă.

—✠—

Libertatea din Craiova scrie că maĭ mulţĭ liberalĭ din acel oraş aŭ ţinut în Calafat o întrunire, care a obţinut un succes mare.

CRONICA LITERARA

VIS...

Vis frumos ca 'n astă noapte
Nicĭ odată n'am visat!
Zi de Martie 'ntunecoasă
Pentru ce m'aĭ deşteptat?!

Toate stelele şi luna
Impreună s'aŭ lipit
Şi pluteaŭ în foc de raze,
Dulce, alb şi strĕlucit.

Stam culcat pe-un pat de roze,
Angeriĭ cântaŭ în cor,
Intr'o musică cerească,
Numaĭ cântece de dor.

Toate câte le iubisem,
Lângă patu 'mĭ defilaŭ,
Şi pe buze şi pe frunte
Şi pe ochĭ mĕ sĕrutaŭ.

La orĭ care sărutare
Tresăriam, coprins de dor,
Adunând, încet cu 'ncetul,
O comoară de amor.

Când trecuşĭ şi Tu, regina
Tuturor câte-am iubit,
Lampa stelelor şi-a luneĭ
De odată a slăbit;

Angeriĭ, geloşĭ de tine,
Aŭ sburat spre Dumnezeŭ;
N'am rĕmas pe această lume
De cât numaĭ Tu şi eŭ.

Intr'o lungă sărutare,
Buzele ni s'a 'ncleştat.
Tu şi eŭ c'un glas strigarăm:
„Ah! destul am aşteptat!..."

Vis frumos ca 'n astă noapte
Nicĭ odată n'am visat!
Zi de Martie 'ntunecoasă
Pentru ce m'aĭ deşteptat?!

Carol Scrob

Galaţĭ, 1891 Martie 24.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma)	Total . 404.00

INFORMAŢIUNI

Ni se comunică ştirea că guvernamentaliĭ din Iaşĭ voesc a atrage în partea lor pe D. Ioan Gh. Ghika, fost ajutor de primar, şi că acest din urmă ar primi avansurile ce i se face de guvern cu condiţiunea de a i se da Prefectura Poliţieĭ.

Se zice că guvernul ar fi dispus să primească propunerea D-luĭ Ioan Gh. Ghica.

Ne vine greŭ a crede în veracitatea acestuĭ zvon care circulă cu persistenţă, cunoscênd independenţa de caracter a D-luĭ Ioan Gh. Ghika.

Dar la urma urmeĭ, maĭ ştiĭ? Puterea are, se vede, atracţiunĭ iresistibile.

—✠—

Se zice că pentru ziua de 24 Aprilie vor fi convocate Camerile.

—✠—

Colaboratorul nostru *Microb* a avut fericirea să asiste la una din savantele lecţiunĭ ale D-luĭ profesor dr. Asaky, vorbind despre Siphilis şi consecinţele luĭ.

Microb a luat note şi într'un numĕr apropiat vom da în formă populară rezumatul acesteĭ importante lecţiunĭ.

—✠—

Directorul nostru a primit următoarea scrisoare din partea D-luĭ colonel P. G. Zăgănescu, însoţită de 20 leĭ destinaţĭ Ligeĭ culturale.

Domnule Director,

Dacă nu mi-am dat şi eŭ cu ceĭ dintâĭ obolul pentru Liga culturală a Românilor să nu mĕ credeţĭ nepăsător; amorul şi dorinţa de o Românie mare, precum şi ocrotirea celor de un neam cu noĭ, a fost visul meŭ încă de la anul 1840, sădit în inimă de nemuritorul patriot Eliade.

Vĕ rog dar să primiţĭ, împreună cu aceste puţine dar din adâncul inimeĭ simţite rîndurĭ, leĭ 20, strânşĭ din economiile mele zilnice, pentru sporirea fonduluĭ Ligeĭ culturale a tuturor Românilor, şi maĭ cu seamă a acelora de sub dominaţia Ungurilor.

Devotatul ligeĭ culturale şi al D-v. frate de cruce. *Colonel* **P. G. Zăgănescu.**

—✠—

Nr. din urmă al *Revisteĭ Nouĕ* coprinde între altele un însemnat articol intitulat: *Ştiinţa despre suflet,* datorit distinseĭ pene a erudit的 tuluĭ nostru profesor B. P. Hasdeu. N-rele viitoare ale revisteĭ vor coprinde urmarea acestuĭ articol.

—✠—

Erĭ am predat D-luĭ Mehedinţĭ, delegatul studenţilor, ceĭ 40 leĭ pe carĭ părintele Balaban din Brăila ni'ĭ trimisese pentru tipărirea memoriuluĭ studenţilor.

—✠—

La banchetul dat, la hotel de Bulevard, pentru începerea anuluĭ al IV-lea al *Revisteĭ Nouĕ,* D. B. P. Hasdeu, directorul acesteĭ însemnate reviste, a proclamat redactorĭ pe D-niĭ *Ioan Ghica* şi *D. Sturza.* Anul al IV-lea al Revisteĭ începe cu luna viitoare.

—✠—

In unul din numerile trecute am vorbit de lucrătoriĭ imprimerieĭ Statuluĭ, cum sunt de rĕŭ resplătiţĭ pentru munca lor; acum avem un noŭ fapt de denunţat, care le întrece pe toate:

Lucrătoriĭ mobilĭ aŭ fost avizaţĭ de la 15 ale luneĭ, că de la 1 Aprilie nu maĭ aŭ de lucru. Lucrătoriĭ aŭ făcut o petiţiune prin care roagă Direcţiunea a'ĭ maĭ ţine vr'o lună de zile, pe motivul că Direcţiunea are destul de lucru, şi ţinênd compt că aŭ să se deschidă Corpurile Legiuitoare, Direcţiunea n'ar perde nimic din remânerea lor în lucru.

O delegaţiune compusă din 3 lucrătorĭ aŭ dus această petiţiune D-luĭ Director, pe care l'a şi rugat şi verbal să le vie în ajutorul lor. Directorul le a rĕspuns că va face tot ce'ĭ va sta prin putinţă, zicênd că va cere şefuluĭ atelieruluĭ un inventariŭ de lucrările ce aŭ a se efectua, şi la 26 ale luneĭ le va da rezultatul dorit.

Soseşte ziua fixată de director şi lucrătoriĭ nu primesc nicĭ un rĕspuns, trimit iar o delegaţiune ca să'l roage a le da rĕspunsul dorit, dar mare a fost mirarea delegaţiuneĭ că onorabilul nu'ĭ primeşte, şi trimite rĕspuns prin uşier că nu poate să le facă nimic.

Intrebăm acum pe „onorabilul" director pentru a face macarale şi rafturĭ şi alte lucrurĭ netrebuincioase direcţiuneĭ, n'ar fi fost maĭ bine a ţine vr'o câţĭ-va lucrătorĭ care aduc un venit imprimerieĭ?

—✠—

Comisarul comunal I. Dobrică a confiscat 175 bucaţĭ de pâine ale brutaruluĭ Gheorghe Niţu din Calea Raboveĭ 94, că eraŭ lipsă la cântar. Brutarul va fi dat în judecată.

—✠—

D-nu Nicolae N. Donici este numit director al prefectureĭ de Bacăŭ.

—✠—

Epitropia spitalelor sf. Spiridon din Iaşĭ a primit donaţiunea de 500 leĭ făcută de defunctul Gheorghe Antoniadi.

—✠—

Partidul liberal va ţine Duminică, 31 Martie, la orele 2 p. m., mare întrunire publică în sala Orfeŭ.

—✠—

In vara aceasta, Eforia spitalelor din Bucureştĭ va construi un spital pentru copiĭ la Constanţa pe ţĕrmul măriĭ.

—✠—

D-nu Leon Niculescu este numit subprefect la plasa Muntele, judeţul Suceava.

—✠—

Astă seară, Vinerĭ, 29 Martie, se va juca la **Teatrul Naţional** *Voivodul Ţiganilor.*

La **Teatrul Bulevard**, *Bufonul Curţeĭ.*

La **Ateneŭ**, concert şi reprezentaţie teatrală.

La **Oppler**, reprezentaţie variată.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ .	. 1527.00
D. colonel P. G. Zăgănescu.	. 20.—
(Va urma)	*Total leĭ 1547.00*

MARCEL PRÉVOST

Scrisorĭ de femeĭ

WAGNERIANA

D-na Văduva Duchâtelier către D-na d'Oissy

—Sunt convertită, scumpo. De azĭ încolo Wagner nu are discipul maĭ plin de rîvnă de cât mine. Ador poveştile luĭ de doică; ador muzica pe care le-o dă el; îl ador chiar pe el. Toate acestea numaĭ de 24 de ore. A fost de ajuns să mĕ duc o dată la Rouen, a fost de ajuns să aud o dată *Lohengrin* pentru ca să me convertesc.

Ascultă.

Cunoştĭ tu pe mititelul Frederic de Berge, care trece că 'mĭ face curte. De multe orĭ te-aĭ silit să mĕ facĭ să mărturisesc lucrurĭ despre dênsul, şi eŭ nicĭ o dată nu am voit să spun pe faţă că sunt amanta luĭ.

„Intre el şi mine e ceva nevinovat", îţĭ ziceam.

Minţiam, scumpo.

Şase lunĭ în cap după moartea bărbatuluĭ meŭ am fost a luĭ Frederic.

„Nu poate fi femee maĭ corectă", — nu'ĭ aşa?

Acum, pentru ce 'ţĭ-am ascuns evenimentul, ţie, prietina mea veche, pentru care nu am avut taine?

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(104)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XVI

Inimă de mumă

George zise iar:

— Să trecem peste asta. Luându'mĭ înapoĭ cuvîntul, neînplinindu'ţĭ făgăduelile, lăsându-mĕ pe mine în voia rĕzbunăriĭ duceseĭ, îmĭ făceaĭ numaĭ mie rĕŭ şi eŭ aveam puterea ca să sufer chinurile acestea...

Eram bărbat....

Insă d-ta aĭ făcut o crimă maĭ rea, maĭ puţin explicabilă, şi pe care mândria seculară a raseĭ d-tale chiar n'ar putea-o scuza!

Ea sări în sus când auzi insulta asta şi, uitându'se ţintă în ochiĭ luĭ:

— Despre ce crimă vorbeştĭ? îl întrebă.

— Aşteaptă! Rĕspunzênd scrisorĭ d-tale dându'ţĭ înapoĭ libertatea care 'ţĭ sta pe inimă, nu am cerut de la d-ta decât să 'mĭ făgădueştĭ un lucru... Maĭ era trebuinţă d'a vorbi despre asta?

George îşĭ apropie scaunul d'al conteseĭ, şi, lângă dînsa, strivindu'ĭ mâna în mâinile luĭ:

— Blanşo, zise el, este o lege de la care chiar animalele nu caută să se abată! O leoaică în pustiŭ, o trigoaică, o lupoaică din pădurĭ, îşĭ apără puiĭ.

Eŭ ţi-am cerut să protejezĭ pe copiĭ d-tale.... carĭ eraŭ şi aĭ meĭ.... mi-aĭ făgăduit.... 'mĭ-aĭ angajat pentru dînşiĭ cuvîntul d-tale, după cum mi'l dăduseşĭ pentru iubirea d-tale, şi, într'un caz ca şi în celălat...

— Isprăveşte!

— M'aĭ minţit!

— Ah! Dumnezeule! nu!

— D-ta aĭ părăsit pe copii d-tale.

Blanşa sări în sus, galbenă ca un spectru, tremurînd, zăpăcită:

— Minţĭ! zise ea.

— Spun adevĕrul.

— Aŭ murit amândoĕ fetiţele.

— Aşa 'mĭ aĭ scris. Nu era adevĕrat!

— Cine ţi-a spus?

— Glasul luĭ Dumnezeŭ!

Se sculase şi el în picioare.

Ea căzu în genuchĭ înaintea luĭ:

— George, zise Blanşa... nu maĭ ştiŭ nimic... Se petrece ceva neexplicabil pentru mine... Imĭ vorbeştĭ d'o scrisoare pe care nu 'ţĭ am scris'o nicĭ o dată... Nu face nimic!... tu atacĭ pe femee... Eŭ nu vreaŭ nicĭ chiar s'o apăr... Insă muma nu are să 'şĭ impute nimic... Fetele mele... îngeraşiĭ meĭ... aŭ murit... şi eŭ sînt aci... singură... fiindcă 'mĭ place să staŭ lângă mormântul lor... Am greşit că 'mĭ am angajat viitorul... Invinovăţeşte-mĕ!... Blesteamĕ-mĕ!... Dar pe copiliţele mele le am plâns atât de mult, George, încât nu am ce să 'mĭ imput,...şi dacă trebue să 'ţĭ spun tot... nu am decât o singură dorinţă.... o singură speranţă.... ca să mĕ duc dupe ele!

Blanşa căzu lungă, slabă.

George Dambert o luă în braţe şi o puse pe divan.

Obrazul nenorociteĭ era scăldat în lacrimĭ; pieptu'ĭ zvîcnea.

Mândria nu o maĭ susţinea; slăbiciunea izbucnea.

George rĕmase îngândurat lângă ea.

Lacrimile acestea, suspinele acestea, eraŭ dintre acelea carĭ nu mint.

Dambert se gîndi.

El îĭ amintea ce 'ĭ scrisese ea.

Blanşa tăgăduia să i le fi scris....

Ea îşĭ plângea fetiţile. Vorbea de mormîntul lor.

Şi cu toate aceste ele trăiaŭ.

Ce însemna misterul acesta?

I se deştepta raţiunea; George înţelese o uneltire mîrşavă, o cursă în care căzuseră amândoĭ!

Dar cine le întinsese cursa!

Ingenuche lângă divan, luă o mână, pe care Blanşa nu şi-o retrase, şi încetu cu încetu, încercând s'o facă să 'şĭ uite necazul, îĭ povesti istoria nopţiĭ grozave când era el să fie omorât de câinĭ.

Ea îl ascultă cu indignare.

— Dar eŭ aş fi alergat în ajutorul tĕŭ dacă te aş fi auzit chemând.... zise ea. Nimic nu m'ar fi oprit. De ce n'aĭ spus? Ţi-aş fi vindicat ranele cu sărutările mele.

Când îĭ arătă el scrisoarea pe care o primise la Breuil din mâinile doctoruluĭ Campayrol, ochiĭ eĭ arătară îndată indignare:

— Nicĭ odată nu ţi-aş fi scris eŭ aşa ceva! Nicĭ odată! zise ea.

Şi luminându'se de odată, sări în sus şi alergă la biuroŭ:

— Dar atuncĭ poate chiar scrisorile tale sînt ca şi astea!

Blanşa 'ĭ dete rĕspunsul luĭ la scrisoarea pe care o citise.

Dambert o citi cu multă mirare.

Scrierea luĭ era, nu se putea îndoi, şi cu toate acestea nicĭ o dată nu scrisese el aşa ceva.

— Ne-a înşelat p'amândoĭ! zise el. Dar cine? Câte crime făptuitu-s'aŭ ca să ne despartă? Dar cea maĭ mare crimă!...

George tăcu.

Ochiĭ conteseĭ, pironiţĭ pe dînsul, îl speriaŭ, atât de plinĭ de durere eraŭ.

— Aĭ vorbit de copiliţele mele! murmură ea.

— Da.

— Şi spuĭ că trăesc?

— Da.

— Nu se poate!... Mormîntul pe care am plâns de atâtea orĭ...

— E gol!

George se căi îndată ce zise vorbele acestea.

Spaima conteseĭ era tot maĭ mare.

— Dar dacă trăesc ele, în ce loc sînt? zise ea.

— O să le căutăm!

— Nu ştiĭ locul unde se află?

— Nu.

— Cine ni le-a luat dar?

— Cine?

— Asta cel puţin ştiĭ?

— Da.

George o sili să şază iar lângă el.

— Să 'ţĭ spun tot, dar să 'mĭ jurĭ că o să fiĭ tare, că nu o să te disperĭ.

— Iţĭ făgăduesc, da... spune.

— Dacă ne vom întruni silinţele, vom îndrepta rĕul.... Nu te teme de nimic. Ce a fost maĭ grozav a fost că nu am ştiut... Acum ştim....

Citeşte.

Blanşa luă tremurând hârtia pe care i-o da el.

Era testamentul neisprăvit al duceseĭ.

Groaza o făcu să muţească, când citi. Până acum ea putuse să se îndoiască, d'acum încolo nu maĭ putea.

Ca şi bunică-sa, când Vaunoise îĭ propusese condiţiile luĭ, avu şi Blanşa pe baze un nume de trădător şi de vîndut:

— Campayrol?

Campayrol şi Vaunoise! Amândoĭ complicĭ, amândoĭ asociaţiĭ!

(Va urma)

Să nu 'mi păstrezi pică?

Tăcerea mea avea o pricină și o pricină serioasă.

Pricina asta nu mai există de când cu *Lohengrin* și aï să vezï cum....

Cum ți se pare ție Frederic?

Mie îmi place.

Pe din afară, cel puțin, are tot ce 'ï lipsea bietuluï meŭ bărbat.

E prea puțin maï mare de anï de cât mine, e băiat frumos, e elegant, ieste om de mult atac în amor și... prea ingenios....

Când mě întâlnesc cu dênsul la teatru, trec în revistă piepțiï cămășilor tutulor bărbaților, prin lojï, și pe urmă îmï zic: Sigur că al meŭ e maï frumos....

Și pe urmă relațiunile noastre aŭ haz.

Nu putem să ne vedem noaptea, bine înțeles, fiind-că eŭ șed la un loc cu soacră-mea, care păzește foarte serios onoarea posthumă a copiluluï sěŭ. Ne întâlnim de la 4 până la 7 la Frederic. El șade într'un apartament din catul I în strada Chambiges; eŭ mě duc cu birja până acolo, intru cu mult mister; ies când se înnoptează, și de multe orï el atuncï îmï dă brațul.... Simț ast-fel că fac ceva cam oprit, care nu 'mï dă mustrare de cuget, fiind-că nu trădez pe nimenï, și care, dacă s'ar zvoni s'ar putea îndrepta îndată cu un măritiș. Fiind că, îțï spun drept, m'am gândit mult la măritiș și din pricina asta chiar sunt așa de tainică.

Imï ziceam:

Frederic nu e bogat: are un post de atașat la afacerile streine care nu 'ï aduce nicï o para și are aproape opt miï de francï venit; însă averea mea o să fie de ajuns pentru ca să trăim. El e gentil, e blând, mě iubește.... și e plicticos lucru ca noaptea să fiï singură în pat.

O! istoria cu patul pentru doui, în care *cel-l'alt* lipsește, asta 'ï psihologia věduvelor! Nu 'ï vorbă, bărbatul meŭ nu 'mï ațița tocmaï mult sensibilitatea, și datoria conjugală, pe care el o cerea prea rar, nu a încetat nicï o dată de a fi o datorie pentru mine.

Dar nu face nimic; el era acolea; mě încălzeam de căldura corpuluï luï de om cum se cade; aveam conștiința de o dragoste, de o ocrotire care nu'mï lipsea; puținele vorbe câte le schimbam seara și dimineața resunaŭ saŭ pregăteaŭ viața de peste zi.

Când s'a dus el, bietul meŭ prietin, am suferit din pricina izolăriï mele cum aș suferi de frig, dacă iarna nu m'aș înveli cu plapăma de puf: vreaŭ să zic că pe lângă mîhnirea inimeï aveam și o durere fizică.

Peurmă, când am ajuns amanta luï Frederic, agitația nervoasă a reînceputuluï acestuia de dragoste m'a făcut să nu dorm multe nopțï și să mě gîndesc așa:

Dacă iubitul, scumpul inimi mele ar fi aci, lângă mine, lipit de inima mea! Ce dulceață aș simți să dorm în brațele luï, să prelungesc sărutarea de seară până la sărutarea de dimineață!

Mi se părea că somnul în douï, cu dînsul, ar fi o mîngâere nouă, necunoscută, singura pe care nu mï-a dat'o el încă!

Și luï i se păreaŭ lungï nopțile de flăcăŭ, saŭ cel puțin așa îmï spunea. Nu că'mï vorbea de căsătorie: însă nu înlătura nicï un mijloc ca să'mï facă tot maï grea despărțenia de zi. Adevěrat că'mï trebuia mult eroism pentru ca să părăsesc strada Chambiges la ceasul meseï... „Rěmâï. Nu eștï liberă?“ murmura el. „Poruncesc să'țï aducă prînzul aci... Peurmă ne vom duce la Pădurea Bulonieï... Ne vom întoarce să ne culcăm de vreme... O noapte întreagă numaï a noastră, nu te gîndeștï, drăguță? Cel puțin maï putem vorbi puțin.“

Asta era vorba luï: să vorbim puțin! Adevěrul e că noï întrebuințam întîlnirile noastre pentru cu totul alt-ceva și nicï odată, de câte orï ne aflaserăm între patru ochï, nu vorbiserăm prea mult.

Așa că primiï cu bucurie propunerea ce'mï făcu Frederic deunăzi ca să ne ducem la Rouen să auzim *Lohengrin*.

„I țelegï bine că de piesă nu mě tulbur“ îmï zise el. „Insă o să plecăm într'o zi de dimineață și o să ne întoarcem tocmaï a doua zi... Prin urmare vom avea o noapte întreagă de libertate.“

Era foarte bine calculat. M'am slujit de numele těŭ, scumpă Lucio, fără ca să te înștiințez. Am încredințat pe soacră-mea că viŭ să te věd pe tine. Fiindcă ea ține foarte mult la tine, nu s'a împotrivit prea mult și a primit în cele din urmă.

Am plecat împreună din Paris Sâmbătă, cu trenul de dimineață. Până la Rouen a trecut iute vremea: era un soare frumos, cam palid și cam adesea întunecat de norï; ședeam față în față și citeam jurnale, călcându-ne pe picior, ca amorezațiï. Câte odată ne plecam unu spre altul și ne șopteam în ureche, când el mie, când eŭ luï: *Te iubesc!* In sfîrșit două ore adorabile!

Dejunul la Rouen a fost cam prosticel, dar altfel vesel. Un lucru nu mi-a plăcut: mi s'a părut că Frederic umbla să facă economiï când era vorba să aleagă bucatele. O pildă. Eŭ spusesem că am mare dorință ca să mănânc un boboc de rață. Birtașul ne spuse că trebue să'l luăm întreg și că costă 18 francï. Numaï decât Frederic, după ce mě întrebase cu ochiï, numaï de formă nu maï voi boboc de rață... Știŭ eŭ că asta nu'ï nimic și că el nu prea are parale... Dar ce are a face? mi-am adus aminte de bietul meŭ Duchâtelier, care nu se uita la parale (Sěrmanul, el nu s'ar fi lepădat de bobocul de rață).

Beam cafeaua când ne pomenim că se strică vremea și că începu o răpăială grozavă. Noï porunciserăm un landoŭ care să ne ducă la Bon-Secours. Frederic spuse că nu'ï maï trebue landoul (după cum nu maï voise nicï bobocul) și mi se păru că îï părea bine că ploa. Am socotit ca e din pricina dragosteï: adevěrul e că era foarte drăgăstos cu mine, mě silea mereŭ să ne suim în camera noastră. Am trebuit să'ï fac voia. (Aicï deschid o parentesă pe care, cu voia ta, o închid peste 2 ceasurï și jumětate). Coprinsul parentheseï a fost foarte plăcut și foarte necuviincios.

Incep istoria iar din minutul când Frederic și eŭ, îmbrăcațï la loc, ședeam în fereastra oteluluï de Englitera, și priveam cum ploa cu bășicï.

Frederic: — Prea e plicticoasă ploaia asta, nu'ï așa, draga mea?

Eŭ *cam enervată*: — Da, dragul meŭ.

Frederic: — Ce o să facem?

Eŭ: — Ce vreï să facem?.... Să stăm de vorbă.... Tot te plângï tu mereŭ că nu avem vreme de vorbit.... Tu spune și eŭ te ascult.

Frederic, *pișcat*: — Știï bine că ajunge să spuï ce aï spus pentru ca să taï pofta cuïva de vorbă....

Eŭ, *gentilă*: — Aïde, nu te supěra, Domnule, omul glumește. (Il sărut pe gușe... Scenă mică de dragoste).

Frederic, *dupe o tăcere, timid*: — Am să te întreb ceva, scumpo.... Dacă nu'țï place, să'mï spuï.

Eŭ: — Spune, scumpule.

Frederic, *cu explozie*: — Vreï să jucăm un *bézigue?*

.... Drept îțï spun, că nu mě așteptam la asta. Cum adică, să plec din Paris, să viŭ în Rouen ca să'mï petrec dupe-amiaza mea de libertate ca să joc cărțï! M'a apucat un rîs nervos care a ținut maï bine d'un minut. In fond însă maï bucuros aș fi plâns....

Frederic n'a stăruit... Un ceas întreg am flecărit.

Băiatul ěsta care nu'ï prost în lume, nu'ï stare să lege două vorbe când e cu cineva între patru ochï.

Deodată věd pe Frederic că se bate cu palma pe frunte. Ișï adusese aminte că cunoștea pe un consilier de la prefectură.

— Imï daï voe să'l poftesc pentru diseară la prînz, scumpo?

— Dacă doreștï tu, scumpule.

— Mě duc la prefectură numaï de cât, nu'ï așa? Altfel s'ar putea întîmpla să nu'l maï găsesc.

— Cum îțï place.

Ș'a plecat! Și m'a lăsat singurică la otel până la ceasul prânzuluï. Heï! Câte gândurï nu'mï aŭ trecut prin cap în aste două ceasurï. Cât am fost singură! Egoist, zgîrcit, om care nu e în stare să vorbească cu o femee: așa îl vedeam eŭ acum pe Frederic...

Bietul Duchâtelier al meŭ nu s'ar fi purtat astfel, ferească Dumnezeŭ! el nu m'ar fi lăsat singură două ceasurï, nicï chiar pentru prefectul!

.... Am prânzit cu consilierul, un bulevardist care intrase din nebăgare de seamă în administrație, — prea frumos băiat, foarte cu spirit, foarte vesel. — Fiindcă eram mosafiriï luï (Frederic primise invitația) am mâncat însfîrșit boboc de rață, și am běut șampanie, și.... Consilierul mi-a arătat multă băgare de seamă; a fost prea amabil, *prea semnificativ* amabil. Eŭ, bucuroasă că pot să'mï rězbun puțin, îțï spun drept, am manifestat, poate, prea mult gust pentru amabilitatea luï.

Să fi vězut numaï faier ce mï-a tras Frederic după ce ne am suit în camera noastră ca să ne luăm mantalele să ne ducem la teatru. Ce gelozie pe el! ce amenințărï, ce pumnï în mobile, ce trîntiturï de scaune, ba ce lacrimï!... Nu 'ï rěŭ, dacă vreï să știï, ast-fel de lucru; dar mï-am adus aminte că rěposatul Duchâtelier al meŭ..

Orï lasă!

Pe când ne certam așa s'a jucat jumětate actul I din *Lohengrin*. Ce rěmăsese de jucat îmï a fost de ajuns. Electricitatea n'a fost încă întrodusă în teatrul Artelor; înăuntru e o căldură groaznică; ș'apoï, știï tu, nu sunt maï muzicantă de cât trebue!

Dacă 'ï vorba de Frederic, apoï el a adormit cum se cade câtă vreme a ținut teatrul.

Ne am întors la otel pe la miezul nopțiï, el, bosumflat și bombănind, eŭ, foarte întărîtată. Am priceput că eŭ trebuiam să fac avansurï. Le-am făcut. Frederic însfîrșit a zîmbit, s'a făcut gentil; sigur c'ar fi dorit să fie gentil până la sfîrșit, dar se vede că nu poate la miezul nopțiï, saŭ că 'l obosise drumul..... însfîrșit a rebuit să se scuze și să mě roage să lăsăm vorba pe mâine dimineață. Am lăsat'o. Frederic a adormit și când a venit de dimineață chelnerul ca să ne deștepte, abia am avut vremea să ne îmbrăcăm și să fugim la gară.

Intoarcerea a fost melancolică. Simțiam, și unu și altu, că ducerea noastră la Rouen fusese o întîmplare urîtă în istoria dragosteï noastre.... Și ghiceam că Frederic gândea despre mine tot cum gândeam și eŭ despre el.

Când m'am vězut la soacră-mea, singură în odaia mea, am început să joc de bucurie ca o fată din pension.

Insfîrșit, scăpasem de Frederic.... Și când mě gândesc că voiam să mě mărit cu dînsul! Dar fugï d'acolo! Acum nicï amant nu voiam să 'l maï am! Putea să mě aștepte mult și bine de azï încolo să mě maï duc la el acasă!

Eï bine, scumpo, cu toate acestea, uite, m'am dus lunï în strada Chambiges. Și Frederic a fost încântător, prevenitor, cu spirit, înfocat... Și am simțit că mě iubea adevěrat, bietul băiat, și că și eŭ îl iubeam....

Numaï uite ce: el e un băiat bun numaï pentru întîlnire de după amiazï și nimic maï mult. E bun numaï doě ceasurï și jumětate aproape, cum sunt unele ceasoarnice de stil. Greșala mea a fost că i-am cerut doězecï și patru de ore... ce zic eŭ? o viață întreagă?

Dacă n'ar fi fost *Lohengrin*, o pățiam. Mě pîrleam cum se cade. In loc să fiŭ amanta cea maï bine împărtășită, eram să fiŭ nevasta cea maï nenorocită.

Pricepï tu acum de ce sunt *wagneriană?*

Spartali-Mavrutz

Distrugerea vermilor de rapiță

Știut este că vermele distruge pe fie-care an câmpiï imense semănate cu rapiță. Diferite mijloace s'aŭ întrebuințat de maï mulțï cultivatorï; din nenorocire însă zadarnice aŭ fost până acum silințele noastre.

După maï multe încercărï, subsemnatul am ajuns estimp a descoperi că printr'o soluțiune de 10 la sută de sodă cu care se fabrică săpunul, vermele se distruge cu desăvîrșire. Se înțelege de sine că prin distrugerea acestora rapița scapă și de cel maï periculos inamic, adică de gândaciï roșiï, carï formându-se din metamorfoza acelora nimicesc rapița prin atacarea florilor eï și maï cu seamă a tecilor.

Aplicațiunea acestuï simplu și foarte eftin remediŭ se face după modul următor:

Intâi se disolvă în apă ferbinte soda în proporțiune de 50 la sută, adică 10 kilograme sodă în 20 litrurï apă, și în această concentrată soluțiune se maï adaugă 80 litrurï apă rece; pe urmă cu această soluțiune subțire se stropește, prin obicinuite stropitoare de grădină, locurile (rotogoalele pe pogoanele rapițeï) pe care s'aŭ ivit vermele. Efectul se vede în câte-va ceasurï.

Fiind convins că prin această descoperire aduc un imens folos cultureï de rapiță, îndemn pe toțï cultivatoriï a aplica imediat acest remediŭ acolo unde s'a ivit vermele, rugându'ï tot de odată ca să bine-voiască a'mï comunica rezultatul obținut.

Xenofon Hurmusis
agronom.

Craiova, 1891 Martie 25.

Ultime Informații

Ziarul *Uniunea liberală* dinastică din Iași, se bucura că a descoperit o broșură prin care se dovedește că douï miniștri junimiștï, aŭ acordat fabriceï Goetz privilegiï ce aŭ adus Statuluï pagube, numaï în douï anï, de 750,000 leï și — lucru ciudat — onorabiliï noștri confrațï uită că M. S. Regele este primul acționar al aceleï societățï și că dacă n'ar fi fost vorba de negoțul Sěŭ, Carol I nu s'ar fi grăbit a da de un decret prin care să asigure un folos așa de frumos societățeï și atât de păgubitor Țěreï.

—✠—

Urcarea prețuluï cerealelor continuă a fi progresivă în toate porturile și piețile principale.

La Brăila **Grâŭ** *56 lbr. s'a vîndut cu 14 leï hectolitru 58 lbr. 15 și 30; 59 lbr. 15,90.*

Porumb *60 lbr. 10, 40 hect.*

Secară *49—50 lbr. 10 leï hect.*

Orzul *49 lbr. 8,70.*

Tendința spre urcare.

—✠—

De la o vreme încoace primim plângerï din partea maï multor dorobanțï cu schimbul din diferire regimente, pe unde se practică favorurile pe o mare scară.

Sunt soldațï carï fac 26 septămânï în gardă și 25 acasă, afară de asta toate Duminecele le petrec tot la cazarmă, pe când alțï soldațï maï simandicoșï, aproape nu știŭ unde e cazarma.

Până a nu numi regimentele și companiele, rugăm pe ceï în drept să cerceteze puțin matricolele și vor găsi că noï am spus prea puțin.

—✠—

Obiceiurile de pierde-vară al celor trimișï odinioară de pe trotuarele Bucureștiuluï ca să exploateze Basarabia se continuă și astăzï și în Dobrogea.

Niște Tulcenï, dar de pripas veneticï de localitate și carï umblă numaï după chiverniseală nu se mulțumesc numaï cu slujbele ci caută să maï vîre intrigï și discordiï între pacinicii și adevěrațiï locuitorï aï Tulceï.

Din întîmplare am asistat la un proces electoral la curtea de casație, intentat de mult cunoscutul Burlacof care a fost dat în judecată ca gazdă a hoțuluï Simion Licinschi, în contra D-luï Caravia, locuitor eget-beget din Tulcea și mult timp casier al comuneï, contestându-ï calitatea de cetățean Român.

Față cu actele prezentate și în urma uneï pledoariï strălucite a distinsuluï avocat Chebapce, Inalta Curte a respins în unanimitate cererea nelegală a românuluï bulgarizat Burlacof.

—✠—

Despre exploatările luï Licinski ni se maï spune că pe lângă furturile pe carï le face el, are și partea sa de farse. Așa, într'una din zile prinse pe un bogătaș și cerêndu'ï banï, el rěspunse că n'are la dânsul.

Licinski 'ï ținu o strașnică cuvîntare făcêndu'l om fără suflet și 'ï zise: Cum aï plecat fără banï când știaï c'o să te întâlneștï cu mine? Aide, acuma du'te, dar altă dată să nu te maï prinz așa că te împușc.

Bietul negustor plecă jurîndu-se că nu se va maï întâlni cu Simeon.

* * *

Altă dată, pe când maï mulțï păzitorï aï drumuluï de la Cara-Orman spre Ivanova, eraŭ adunațï lângă ghereta unuï tovarăș al lor, Licinski, eși din tufișurï și aruncându-le țărînă în mămăligă le strigă: Poate vă trebue sare, na'vě! și apoï dispăru într'un tufiș, înainte ca oameniï să fi putut face vr'o mișcare.

—✠—

Aflăm dintr'o sorginte demnă de toată credința, că D. Lascar Catargiu, vězênd situațiunea guvernamentalilor în Galațï compromisă, a promis al'altă-ierï, 27 curent, D-luï senator Ioan Plesnilă, a'ï da toată situațiunea pe mână și disolvarea consiliuluï comunal de Galațï.

Noï știam că D. Resu a pierdut cu desăvêrșire usurpata sa reputațiune prin afacerea Eliade, concesia Brening-Gheorghi și împrumutul de 7 **milioane**; dar nu știam că guvernamentaliï sunt cu totul pierduțï la Galațï....

D. Plesnilă a mulțumit D-luï Catargiu pentru încrederea cu care îl onorează; dar... i-a declarat, că nu primește această onoare, fiind — prea târziŭ.

—✠—

Revista Noua, director D. B. P. Hasdeŭ, anul III-lea Nr. 11 și 12.

Sumarul: B. P. Hasdeu, *Constantin Kreţulescu* (biografie). St. Cruceanu, *Bătălia din urmă* (poesie). I. Ghica, *Moravurï de altă dată*. Florescu, *Epigrame*. G. I. Ionescu-Gion, *Un mormînt poemă*. T. D. Speranță, *Curcaniï* (anecdotă din rěsboiŭ). B. P. Hasdeu, *Știința sufletuluï*. Torceanu, *Adio* (poesie). G. I. Ionescu-Gion, *Romània în secolul XVII*. T. D. Speranță, *Ițic călare* (anecdotă). Lazăr Șăineanu, *Asia saŭ Europa?* N. Iorga, *Cântațï pe Apolon* (poesie). G. I. Pitiș, *Nunta în Siliștea*. I Petruț, *Condica Brâncovenească*. D. Stăncescu, *Țiganul cu treï suflete*.

Portret: *Constantin Kreţulescu*.

Ilustrațiunï: „Mumele“ de Debat Ponsan, „Marele Elector primind pe Hughenoțiï“ de Hugo Vogel, „Cine spală pe Venus“ de C. Gussow, „Moartea luï Archimed“ de Courtois, „Cromwell și fie-sa“ de J. Schrader.

—✠—

Opereta Germană.—Sala Băilor Eforie. Sâmbătă 30 și Duminică 31 Martie 1891, ultimele două reprezentanțiï: Sâmbătă „Hofnarr“ bufonul curțiï și Dumineca „Orpheus in der Unterwelt Orfeŭ inzero.

—✠—

Bibliografie: Azï am primit la redacție primul Nr. al revisteï *„Amicul copiilor“* (revistă pentru copiï). Conține materiï plăcute și variate.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceï Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurï.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	95—
5% Imprumutul eomunal (1890)	96 1/4
5% Scris. funciare urbane	95 2/4
5% Scris. funciare rurale	99—
5% Renta amortisabilă	100 3/4
5% Scris. urbane de Iașï	84 1/2

Congresul corpuluï Didactic

Al optulea congres didactic se va ține la Iașï în zilele 15, 16 și 17 Aprilie viitor.

Se va discuta: *despre metodul de predare al Aritmeticeï și al figurilor geometrice în învěțămêntul primar.*

Direcția regală a căilor ferate va acorda reducerea cuvenită membrilor congresuluï.

Inscrierile se fac la D. secretar *C. C. Dobrescu*, profesor la liceul Sf. Sava, strada Scaunelor Nr. 48.

Președinte, **D. Petrescu.**

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 29 Martie.—Ziarele anunță că guvernul a ordonat ca și anul trecut să angajeze cu binișor, dar cu energie, pe toțï lucrătoriï stabilimentelor Statuluï, să continue lucrul în ziua de 1 Maï, dacă nu vor să sufere consecințele.

BELGRAD, 29 Martie. — Proiectul de conversiune s'a retras de către guvern. Skupcina se va ocupa de aceasta în sesiunea viitoare.

28 ofițerï sêrbï vor pleca în curênd în Rusia, spre a face o perioadă de instrucție de doï anï în armata rusească.

Jalniciï Lucreția Cuppa, soție, Elisaveta Cuppa, mamă, George Cuppa, frate, Maria Circa, soacră, Elena Orghidan, mătușe, Gr. Angelo, věr, aŭ durerea a vě anunța perderea mult regretatuluï lor soț, fiŭ, frate, ginere, nepot și věr:

VICTOR CUPPA

Fost magistrat, în etate de 28 anï

încetat din viață la 29 curent, dimineața, și vě roagă să bine-voițï a asista la serviciul religios, ce va avea loc Sâmbătă, 30 Martie, la orele 2 p. m., în sf. biserică Alba, Calea Victorieï, de unde cortegiul va porni la cimitirul Șerban-Vodă (Belu).

CURSELE VAPÓRELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orșova. . .	Sâmb. 4^{30}p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30}a.m.	Marț. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50}p.m.	« 12_{50} »
« Șiștov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{16} «
« Oltenița . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călărașĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârșova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiț.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
in Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galațĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galațĭ . . .	Marțĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiț.	« 2^{20}p.m.	« 2^{20}p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârșova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călărașĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Oltenița . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Șiștov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marțĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galațĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS :

De la Galațĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail : Marțĭ, Joĭ și Duminica la 8 ore dimineața.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galațĭ : Mercurĭ, Vinerĭ și Lunĭ la 8 ore dimineața.